

FÂZIL DOYRAN

1894'de Selanik'in Doyran kazasında doğdu. 1986'da vefat etti. Balkan Harbinde Aydın'a geldi. Aydın Vali Kalemünde ve Isparta Tümeninde muhasebecilik yaptı. 1926-1937 yıllarında Isparta'da kaldı.

25 Temmuz 1934 ile 25 Nisan 1935 arasında tam dokuz ay Isparta'da kalan Bediüzzaman'ı üç defa ziyaret edip görüşmüştü. Isparta'da Hüsrev Altınbaşak'ın komşusu olan Fâzıl Doyran, onun vasıtasıyla Bediüzzaman'la tanışmış ve Nur Risalelerini güzel yazısıyla yazmıştı. Yazılarının sonunda Bediüzzaman'ın yaptığı ve Refet Barutçu'nun yazdığı dualar bulunmaktadır.

Selânikli Fâzıl Doyran, Bediüzzaman'ı sevgiyle, hürmetle ve rahmetlerle anlatıyordu. Bu sohbet esnasında heyecandan rahatsızlanmış, ondan bahsedince "Dayanamıyor, heyecanlanıyorum, çarpıntı geliyor" diyerek, rahatlamak için hap almıştı.

"Odasında Kur'ân-ı Kerim'den başka kitap yoktu"

Komşuları olan Nur talebelerine kabak tatlısı yapan hanımı ise, kocasına sofî, kendisine ise safî diyerek hatıraları zevkle takip ediyordu. Şahidi olduğu günleri bize şöyle anlatıyordu:

"Ben Isparta'da Hüsrev Altınbaşak ile komşuydum. Beni ilk defa Bediüzzaman'a Hüsrev götürdü. 1934'de dokuz-on ay kadar Isparta'da kalan Bediüzzaman'a üç defa gittim. Kendileri Bağlar'da oturuyordu. Daha önceleri camide cemaatten, '*Barla'da büyük ve muhterem bir zat var*' diye medhini duymuştum.

"Yanında daima talebeleri, Refet Barutçu, Hüsrev Altınbaşak gibi zatlar duruyorlardı. Benim memur olduğumu bilmişti. '**Galiba memursunuz?**' demişti. Odasında Kur'ân-ı Kerim'den başka bir kitap yoktu. Hüsrev Altınbaşak beni '*Güzel yazısı var*' diye tanıtmıştı.

"Kapısında ve civarda daima polisler bekliyorlardı. Bunlardan Dünder isimli bir polisle komşuyduk. Bana, '*Ben nöbetçi olunca gel*' derdi. Dünder nöbetçiyken hep Üstadı ziyaret ederdim. Bana kolaylık ve müsamaha gösterirdi. Nöbetçi olduğu zaman, '*Bugün ben oradayım, eğer istersen gel*' derdi. Ben de cesaret alarak giderdim. O zamanlar ziyarete mebuslar da gelirdi. Daha sonra benim hakkımda soruşturma yapmışlar. Isparta'daki tümende muhasebe işlerine bakıyordum. Beni Tümen Komutanı Rüştü Paşa'dan sordular, '*Bu nasıl adam?*' diye. Çünkü Bediüzzaman'a gidip geldiğimi, Risale-i Nurlardan yazdığımı biliyorlardı. Rüştü Paşa, '**Benim muhasebecimdir, temiz ve dindar bir zattır. Herkes gazete okuyor, bu ise dinî kitapları okuyor**' diye beni müdafaa etmişti.

"Röntgen gibi içinizi bilirdi"

"Üstad Bediüzzaman çok heybetli bir zattı. Şu anda bahsederken bile çok heyecanlanıyorum. Sanki burada, yanımızda canlanıyor. Röntgen gibi içinizi, dışınızı bilirdi. Daima ibadet ve tefekkürle meşguldü. Söke'den bir kilo kadar bal gelmişti. 'Bunu bir Ramazan yersiniz' diye Hüsrev'e vermişti.

"Üstad'dan himmet ve dua istemiştim. '**Merak etme, ben arkandayım**' diyerek iki boynumdan öpmüştü. Ben de ellerinden öpmüştüm.

"Yazdığım risalelere yaptığı duaları yüzbaşı Refet Barutçu yazıların sonuna yazmıştı. Sözler'den ve Lem'alar'dan yazmıştım. Yazılarımın sonuna 'yazan' mânâsında '**Münşî Fâzıl**' diye yazmıştım. O yıllarda yeni yazılan İktisat ve Ramazan risalelerini de yazmıştım."

(Son Şahitler kitabının, ikinci cildinden derlenmiştir...)